

[Fiskeriministeren.]

På initiativ af De Forenede Staters regering afholdtes i Washington i begyndelsen af 1949 en international konference til drøftelse af spørgsmålet om nødvendige foranstaltninger til at sikre fiskebestanden i det nordvestlige Atlanterhav.

Fra dansk side deltog departementschef B. Dinesen, fiskeriministeriet, afdelingsleder, dr. Vedel Tåning, kommissionen for Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, marineattaché ved den danske ambassade i Washington, kommandør Fritz Hammer Kjølens, Laurids Thygesen, formand for Vestjysk Fiskeriforening, Niels Bjerregaard, formand for Dansk Fiskeriforening, Kristian Djurhuus, medlem af det færøske landsstyre, samt dr. Paul Hansen, fiskeriblog ved Grønlands styrelse.

Konferencen må ses som et forsøg på at undgå en overfiskning i dette farvandsområde, på samme måde som tilfældet har været f. eks. med hensyn til Nordsøen, hvor den såkaldte Nordsøkonvention faktisk er indgået på et tidspunkt, hvor overfiskning allerede havde fundet sted.

Resultatet af konferencen i Washington blev den her foreliggende konvention med slutprotokol, der er undertegnet af de delegerede fra Canada, Danmark, Frankrig, Island, Italien, New Foundland, Norge, Portugal, Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater.

Det område, som konventionen omfatter, vil ses af det kort, der er vedhæftet det foreliggende forslag, og hvoraf fremgår, at Danmarks interesse i denne sag i særlig grad vedrører farvandsområdet omkring Grønland og de betydelige fiskeriinteresser, der fra dansk side er i netop at beskytte dette fiskeri.

Som det fremgår af konventionen, ned sættes en international kommission, der har til opgave at fremskaffe og bearbejde de oplysninger, der er nødvendige for at vedligeholde den fiskebestand, der er betingelsen for at opretholde fiskeriet i konventionsområdet. Kommissionen kan ikke selv træffe beslutninger, der forpligter de kontraherende regeringer, men kan kun fremkomme med forslag til beslutning af de enkelte tilsluttede regeringer.

Som det også fremgår af bemærkningerne og det forslaget vedhæftede kort, er det hensigten at nedsætte 5 underkomiteer for hvert af de på kortet angivne underområder. Disse underkomiteer har hver for sit område ansvaret for tilsyn med fiskeriet i det pågældende område og skal tilveje-

bringe de videnskabelige oplysninger og andre oplysninger, der vedrører dette.

På grundlag af indstillinger fra underkomiteerne er det kommissionens opgave at koordinere disse og fremkomme med forslag, der har til hensigt at virke bevarende på fiskebestanden. Disse forslag kan, som det ses af konventionens art. VIII, vedrøre fastsættelse af fangst- og fredningstider, lukning af gydeområder, fastsættelse af mindstemål, forbud mod anvendelse af visse fiskeredskaber samt fastsættelse af en maksimal fangstmængde.

Det står enhver regering, der har godkendt et forslag i en underkomité, frit for at opsigte denne godkendelse med et års varsel, efter at konventionen har været i kraft et år.

Med hensyn til udgifterne ved Danmarks deltagelse i dette internationale arbejde skal jeg henvisse til art. III, litra 1, i slutprotokollen, hvorefter de samlede kommissionsudgifter for det første år er anslået til 40 000 dollars. Af disse udgifter skal i overensstemmelse med konventionens art. XI, litra 3, hver regering betale et fast beløb på 500 dollars. Efter at Canada og New Foundland er blevet forenede, kan man påregne, at der vil være 10 signatarmagter. Af de 40 000 dollars vil herefter de 5 000 dollars være dækket af dette faste medlemsbeløb. De resterende 35 000 dollars skal i medfør af samme bestemmelse deles i forhold til antallet af medlemsskaber i de respektive underafdelinger. Som det ses af afsnit 2 i tillægget, har man regnet med 26 medlemsskaber i underområderne, og udgiften ved hvert medlemskab skulle herefter blive 1 346 dollars. Da man muligvis må forudse, at andre lande, på samme måde som det er hensigten for Danmarks vedkommende, vil indskrænke deres repræsentation i underområderne, må det antages, at det nævnte beløb vil blive noget over 1 500 dollars. Bortset fra de godt 2 000 dollars, der herefter bliver Danmarks andel i udgifterne, må man regne med rejseudgifter for de repræsentanter og eksperter, som fra dansk side udpeges til at deltage i kommissionsmøder m. v. Disse udgifter bliver ikke helt ubetydelige under hensyn til, at det er tanken, at møderne skal afholdes i Nordamerika, d. v. s. enten i De Forenede Stater eller i Canada. Jeg finder det dog tilrådeligt at deltage i det internationale samarbejde, der her er tale om, trods de udgifter, vi skal udrede.

Som anført i bemærkningerne er konventionen trådt i kraft, og der har fra fiskeriministeriets side været ført forhandlinger